

Hvad er meningen...?

En munk havde været i kloster i mange år. Men han var begyndt at tvivle på om han nu var tæt nok på Gud. Hans tvivl var også et udtryk for hans ønske om at gøre mere for Gud, end han kunne i klosteret. Her kunne han bede, læse i de hellige skrifter, gå til messer og gudstjenester. Og så kunne han passe klosterhavens urter sammen med de andre munke, så området indbyggere kunne få lægelig hjælp til deres sygdomme. Men var der mere, han kunne gøre? Han ville tættere på Gud, det var jo hele meningen med hans ønske om at bo i klosteret. Så munken besluttede sig for at søge længere ind på Gud. Helt konkret skete det ved, at han begyndte at gå ud og lede efter Gud i naturen, som Gud havde skabt. ”I Skaberværket må jeg kunne finde Skaberen”, sagde munken til sig selv og gik ud af klosterets porte. Og munken ledte og ledte, længere og længere ind i de dybe skove, indtil han pludselig stod foran et egetræ, der var tykt som klosterets mure og gammelt som bakkerne rundt om klosteret derhjemme. I træet anede munken omridset af en dør og et lille håndtag. Munken vidste med det samme, at det var af stor betydning, om han tog i håndtaget eller lod være – om han turde åbne for træets hemmeligheder eller om han skulle undlade, og fortsætte sin vandring. Munken valgte det første, tog forsigtigt i håndtaget og åbnede døren. Udefra kunne munken ikke se, hvad træet indeholdt. Han måtte træde ind i mørket og uvisheden. ”Må Gud være med mig”, sagde munken til sig selv og trådte ind i mørket. Og i samme øjeblik stod han i et rum, som han kunne genkende. Han befandt sig atter i sin klostercelle...

At være tæt på Gud er at gøre Guds vilje. Hvor end du er sat i livet skal du gøre det gode, leve i kærlighed til dine medmennesker og naturen – og være barmhjertig mod dem, som har brug for din hjælp.

Det kan alle gøre, det behøver man ikke være munk i et kloster for at kunne. Enhver kan starte, hvor de er. Tænk bare på sygeplejersken eller ambulanceføreren, der hver dag arbejder for at patienten skal have det godt og blive rask. Eller SOSU-personalet, der har som eneste opgave, at sørge for dem, der ikke kan så meget selv. Og der er mange andre faggrupper, der også er afgørende for andres liv og levned.

Men også de utallige frivillige rundt omkring, som igen og igen finder kræfter og vilje til at gøre andre bedre, gladere, sundere. Små og store samfund bliver rigere, når f.eks. bestyrelseskræfter gør noget uselvisk og skaber gode rammer for andre. Og små og store mennesker bliver gladere, når naboen kigger forbi deres liv og inviterer dem indenfor i naboens liv.

I foråret markerer konfirmationen, at den unge ikke er et lille barn mere. Fremtid venter og beslutninger skal træffes. De bliver større med alderen – både beslutninger og det unge menneske. Der er mange muligheder for forskellige fremtider, og det enkelte menneske kan blive helt overrumplet af valgmulighederne. Men søger man det gode – vil man tjene barmhjertigheden – vil man søge Gud, kan man starte, hvor end man nu engang er. For der er altid mulighed for at være din næste til gavn, bruge kræfter på andre end dig selv, og tjene næstekærligheden.

Munken søgte ud, men fandt sin største gavn for Gud, hvor han kunne bede og hjælpe menneskerne omkring ham og klosteret. Livets mening finder du der, hvor du gør Guds vilje. Ja, du gør selv Guds vilje for andre, når du gør det gode for andre. Meningen med livet skal du ikke lede efter, for den ligger allerede i dig. *Du er* Guds vilje, når du gør det gode.

Skaberværkets vilje er i det skabte – lad det komme til udtryk i dig. Alt andet ville være synd og skam!

-Mads Zachodnik